

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE
cu privire la recurs

învinuirea lui

Sergiu Moga

(art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-347/24

Nr. PIGD 1-19108629-01-Ira-15032024)

Recurs depus după 01 septembrie 2023, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP; Recurs admis, deoarece sentința și decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; Sentința dintr-o cauză conexă nu reprezintă un lucru judecat în cauza ulterioară; Folosirea probelor rezultate din măsurile speciale de investigații efectuate în dosarul din care a fost disjunsă ulterior cauza; Soluționarea cauzei în fond fără trimiterea ei la rejudecare; Respingerea argumentului privind calificarea faptei conform art. 190 alin. (2) Cod penal; Individualizarea pedepsei în cazul infracțiunilor de corupție; Sesizarea inspecției judiciare în temeiul art. 435 alin. (6) CPP.

14 mai 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Corina Albu

Curtea de apel: Silvia Cecan, Stelian Teleucă și Silvia Gîrbu

Textul corespunde originalului

Judecând recursul în cauza penală privind învinuirea lui Sergiu Moga,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Sergiu Moga s-a născut în anul 1981 în mun. Chișinău. El a fost învinuit, în temeiul art. 324 alin. (2) Cod penal, de coruperea pasivă cu extorcarea și primirea banilor ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției, comise de mai multe persoane.

2. Sergiu Moga a fost apărat de avocatul Ruslan Botnaru și Vasile Foltea.

3. La 13 iunie 2018, ofițerul de investigație al Direcției Combaterea Criminalității din cadrul SPIA al MAI, Elisei Parasca, a raportat presupuse acțiuni de corupție comise de angajați ai Inspectoratului Național de Patrulare (INP) (f.d. 8-9, vol. 1). La 06 septembrie 2018, Oleg Stratulat a denunțat că, la sfârșitul lunii mai, a fost oprit în localitatea Codreanca de angajați ai Plutonului Ialoveni-Strășeni, care i-au estorcat suma de 200 de euro pentru a nu-l sancționa (f.d. 7, vol. 1). La 08 septembrie 2018, Elisei Parasca a depus un alt raport de autosesizare privind alte fapte similare comise de angajații INP (f.d. 3-4, vol. 1).

4. La 08 octombrie 2018, Procuratura Anticorupție a inițiat urmărirea penală în cauza nr. 2018978308 în baza art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal în ceea ce privește activitatea angajaților Inspectoratului Național de Patrulare din Strășeni și Ialoveni în perioada februarie și septembrie 2018 (f.d. 1, vol. 1).

5. La 11 ianuarie 2019, au fost autorizate măsurile speciale de investigație, care au inclus supravegherea și înregistrarea audio-video a automobilului „Skoda Rapid” cu numărul MAI 9736, precum și instalarea dispozitivelor de înregistrare ambientală în vehicul. Aceste măsuri au fost ulterior prelungite de un judecător de instrucție la 11 februarie și 13 martie 2019 (f.d. 42-53, vol. 1).

6. La 14 martie 2019, Procuratura Anticorupție a inițiat cauza penală nr. 2019978071 (art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal) pentru extorcarea și primirea ilegală de bani, între 31 ianuarie și 19 februarie 2019, de către membrii echipajului MAI 9736 din Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției (f.d. 15-16, vol. 1). În aceeași zi, cauzele nr. 2018978308 și nr. 2019978071 au fost conexe, păstrând nr. 2018978308 (f.d. 19, vol. 1).

7. La 24 aprilie 2019, Procuratura Anticorupție a inițiat cauza penală nr. 2019978107 (art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal) pentru extorcarea și primirea ilegală de bani, între 02 februarie și 23 martie 2019, de către membri ai

echipajului MAI 9736 (f.d. 21-25, vol. 1). În aceeași zi, cauzele nr. 2018978308 și nr. 2019978107 au fost conexate, păstrând nr. 2018978308 (f.d. 33-38, vol. 1).

8. La 28 iunie 2019, cauza penală în privința lui Sergiu Moga a fost disjunsă din cauza nr. 2018978308 și a primit nr. 2019978143, ca urmare a recunoașterii vinovăției de către acesta (f.d. 1-2, vol. 2). În pofida recunoașterii vinovăției și disjungerii cauzei, cauza nu a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

9. La 28 martie 2019, Sergiu Moga a fost recunoscut în calitate de învinuit (f.d. 88, vol. 2) în baza art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal în cauza penală nr. 2018978308. El era învinuit că a extorcat și primit de la Vladimir Borzin, pe 19 februarie 2019, 5.000 de lei și 300 de euro. La 28 iunie 2019, a fost emisă o nouă ordonanță de punere sub învinuire, deja în cauza 2019978143, prin care Sergiu Moga a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal pentru extorcarea și primirea de la Vladimir Borzin pe 19 februarie 2019 a sumei de 11.000 de lei (f.d. 104, vol. 2).

10. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, din 02 noiembrie 2022, Sergiu Moga a fost achitat din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate. Instanța de apel a respins apelul procurorului și a menținut sentința.

11. La 06 februarie 2024, Cătălin Scutelnic, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, a depus recurs în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

12. Urmărirea penală a fost finalizată la 28 iunie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 05 iulie 2019 – 02 noiembrie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 22 noiembrie 2022 și 31 ianuarie 2024. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă pe 15 martie 2024.

13. La 30 ianuarie 2025, completul a decis să organizeze o ședință publică. Participanții au primit din timp următoarele întrebări, la care trebuiau să răspundă în cadrul ședinței publice:

- a) a fost oare legală decizia instanței de apel de a considera inadmisibile probele menționate în pct. 11-13 din decizia curții de apel?
- b) avînd în vedere motivele din recurs, este oare „vădit nerezonabilă” aprecierea probelor dată de instanța de apel (a se vedea pentru standardele relevante încheierile CSJ nr. 1ra-1085/2024 și nr. 1ra-307/24)?

14. Ședința publică a avut loc la 10 aprilie 2025. La ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, avocatul Vasile Foltea și inculpatul Sergiu Moga. Martorul Vladimir Borzin, care se află peste hotarele Republicii Moldova, a fost audiat prin videoconferință, iar apărarea nu a obiectat.

ÎN FAPT

15. Sergiu Moga este învinuit că, fiind ofițer de patrulare în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al MAI, la 19 februarie 2019, în apropierea satului Gangura, raionul Ialoveni, împreună cu alți inspectori de patrulare (în privința cărora cauza a fost disjunsă), a oprit un automobil condus de Vladimir Borzin. După un test alcooscopic care a indicat concentrația de 0,22 mg/l alcool în aerul expirat, inculpatul și colegii săi au extorcat și au primit 11.000 de lei pentru a nu documenta cazul și a nu întocmi actele necesare sancționării. Aceste acțiuni au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

a. Probatoriul

16. Potrivit tabelului de repartizare din 19 februarie 2019, Sergiu Moga era ofițer de patrulare în serviciu pe traseul M3 Chișinău-Cimișlia, alături de I.U. și A.N., folosind mașina MAI 9736 (Vol. II, f.d. 40-41, 49).

17. Conform proceselor-verbale din 25 martie și 02 aprilie 2019, aparatele Drager ale Plutonului Ialoveni-Strășeni au fost ridicate și examinate. Examinarea a constatat că, la 19 februarie 2019, cu aparatele Drager examinate nu s-a efectuat testări. La 02 aprilie 2019, aparatele Drager au fost restituite comandantului plutonului Ialoveni-Strășeni (Vol. II, f.d. 14-20).

18. În automobilul MAI 9736 au fost instalate aparate de filmat care au înregistrat discuțiile. Una din discuții începe la 19 februarie 2019, ora 10:55:24, și s-a terminat la 12:33:50. Aceasta relevă discuțiile a patru persoane: Sergiu Moga (vocea 1), ceilalți doi membri ai echipajului de poliție și Vladimir Borzin, conducătorul auto oprit pentru presupusa conducere sub influența alcoolului (vocea 4). Discuția începe cu exclamația lui Moga Sergiu: „Hai, Doamne ajută, din doi unul ...”. După testarea alcoolemiei, care a indica concentrația de 0,22 mg/l alcool în aerul expirat, Moga îi spune lui Borzin „Apu tu înainte de a sufla o trebuit să te gândești și-o spus, și-o explicat că e memorie fiscală amuia nici vremeii nu-ți dă, unde te-ai pornit?”. După ce Borzin a răspuns că nu putea sta acasă, că transporta marfă, Moga a afirmat: „Da, amuia e pînă la trei ani, bine că nu e penal, că e mai grav, e 5 ani închisoare și amendă pînă la 80.000 de lei, dar la tine e administrativ, e trei ani”. Fiind întrebat de unul din colegii săi dacă nu e posibil de adresat la cineva pentru a șterge testarea lui Borzin din aparatul Drager, Moga spune „Uă-i sunați-l voi, eu nu îl mai sun, lasă să îl sune. ... Da mie îmi trebuie, lasă, mai bine o să se clarifice el băietul, că e mare.” La insistențele lui Borzin de a fi iertat, Moga răspunde: „Nu trebuia să sufli, putem să grăim, că nu suntem și noi câini, da așa, a-i suflat”. „Tu vrei să te iert? Aici nu merge vorba de iertare.”. Borzin menționează că are bani, iar Moga spune: „Grăiește concret”. Borzin spune că are cu el 4.000 sau 5.000 de lei. Ulterior, Moga spune: „5.000 lei? Ei, ce vorbești? Eu numai lui acela trebuie să-i dau 8.000 de lei minimum ...”. În continuare, Borzin afirmă că va împrumuta bani de

la un cumetru. Moga a declarat în răspuns: „Nu merg eu la riscul ăsta, eu am familie, nu vreau eu. Auzi uăi, poate vreun miliționar știe, i-am zii vreun gaișnic.”. După ce Borzin îl roagă pe Moga să fie bine, ultimul spune „Nie vorbe nu-mi trebuiește. ... Hai așteaptă la mașină. Acuș ne gândim.”. Ulterior, Moga coordonează primirea banilor aduși de cumetrul lui Borzin. Moga declară, „Ăi nu mai bine să se ducă Igor cu dânsu, în caz că doamne ferește ceva vine și ne controlează, că suntem doi în serviciu, cu Scutul ista nu te prinde ... nimeni, chiar dacă vine să ne verifice”. „Numai bine o să fie? Că în caz de doamne ferește de vreun variant ceva, noi suntem la lucru, și cu tine prima dată îl văd ...” În final, Moga întreabă pe I.U.: „Apu, cât e de căciulă? ... Bodaproste că eram nervos, mă durea după cap” (f.d. 82-93, vol.1).

19. La 28 martie 2019, Sergiu Moga a fost pus sub învinuire în cauza penală nr. 2018978308 (f.d. 88-90, vol. 2). La 20 mai 2019, el a fost reținut și a refuzat să facă declarații, însă a susținut că nu recunoaște vina (f.d. 86-87, 90, vol. 2). La 21 iunie 2019, fiind audiat în calitate învinuit de un ofițer de urmărire penală, Moga a declarat că, pe 19 februarie 2019, se afla în serviciu împreună cu A.N. și I.U. pe traseul M3. În jurul orei 11:00, A.N. a oprit un automobil, a testat șoferul pentru alcoolemie, iar acesta a oferit bani pentru a evita sancțiunile. El nu a văzut cum a avut loc testarea, însă un coleg i-a comunicat că concentrația alcoolului în aerul expirat era de 0.2 mg/l. Moga a susținut că, atunci când șoferul a insistat pe transmiterea banilor, el nu a fost de acord, a ieșit din automobil și nu a participat la discuție. După ce șoferul a plecat, el a înțeles de la colegi că primul plecase să aducă bani. El nu cunoștea despre ce sumă era vorba. Ulterior, I.U. a colectat banii, iar echipajul i-a împărțit: 3.000 de lei pentru fiecare și 2.000 de lei pentru cheltuieli ale mașinii de serviciu. Fiind întrebat de procuror, Moga a afirmat că nu poate explica absența rezultatelor testării în aparatele alcoolscopice (f.d. 91-92, vol. 2). La 28 iunie 2019, după disjungerea cauzei (a se vedea para. 8), Sergiu Moga a fost audiat de procurorul de caz în calitate de învinuit. El a recunoscut vina și a susținut declarațiile din 21 iunie 2019 (f.d. 107, vol. 2). Cu o zi înainte, pe 27 iunie 2019, arestul preventiv al lui Moga a fost substituit cu arestul la domiciliu, iar procurorul nu a contestat substituirea măsurii.

20. În prima instanță, Moga nu a recunoscut vina, susținând că nu a pretins și nu a primit bani de la Vladimir Borzin sau de la alți colegi. Declarațiile din 21 iunie 2019 au fost date sub presiune psihică, în condițiile inumane de detenție din Penitenciarul nr. 13, unde a fost închis 38 de zile. Declarațiile sale au fost influențate de presiunile anchetatorilor și de starea psihologică dificilă a soției sale. Pe 19 februarie 2019, el se afla la volanul automobilului MAI 9736, alături de colegii săi. Borzin a fost testat de A.N., iar el a fost informat ulterior că rezultatul ar fi fost de 0,22 mg/l alcool în aerul expirat. Borzin a cerut insistent să nu fie sancționat și a oferit bani, dar el a refuzat și a solicitat documentarea cazului. Ulterior, el a predat actele colegilor săi și nu cunoaște ce s-a discutat între aceștia și Borzin. Moga a susținut că nu a fost prezent la testare, nu cunoaște motivele lipsei de înregistrări în aparatele Drager, și că nu a dat indicații

pentru întâlniri ulterioare între Borzin și alți membri ai echipajului. Dosarul a fost fabricat de SPIA, în colaborare cu superiorii săi. El a refuzat să răspundă la întrebări suplimentare (f.d. 41-43, vol. 3).

21. Martorul Vladimir Borzin a declarat că, pe 19 februarie 2019, a fost oprit de un echipaj de poliție lângă localitatea Gangura. Polițistul care l-a oprit i-a cerut actele și l-a întrebat dacă a consumat alcool. El a recunoscut că a băut vin cu câteva zile înainte și a fost supus unui test cu aparatul Drager, care a indicat 0,20 mg/l de alcool în aerul expirat. Polițistul i-a explicat că va primi amendă și i se va suspenda permisul. Borzin i-a rugat pe polițiști să îl ierte. Polițistul de la volan, numit „șeful” de ceilalți, a spus că poate șterge rezultatul testului pentru 400-500 de euro și mai bine nu sufla. El l-a menționat că trebuia să recunoască că a servit vin și se înțelegeau. Borzin a oferit 5.000 de lei, dar aceștia au spus că este insuficient. Borzin a împrumutat încă 6.000 de lei de la un cunoscut și a transmis polițiștilor suma de 11.000 de lei (f.d. 6-9, vol. 2).

22. În prima instanță, Borzin a declarat că l-a recunoscut pe Sergiu Moga ca fiind șoferul mașinii de poliție, numit „șeful” de ceilalți. Până la 19 februarie 2019, el nu îl cunoștea pe inculpat. Moga i-a spus că pentru a anula cecul de la etilotest trebuie de dat cuiva 400-500 de euro. Moga i-a comunicat că mai bine nu sufla în etilotest, că se puteau înțelege. Nimeni din polițiști nu a spus ca trebuie de adus banii. Ei au spus doar că e puțin. Moga a întocmit procesul-verbal, dar nu i l-a înmânat. Ușa mașinii de poliție era deschisă, iar Moga era la volan. Cu persoana care l-a stopat, Borzin a discutat despre oferirea banilor în partea din urmă a mașinii. O parte din bani a fost pusă în ușa mașinii de poliție, restul fiind transmis unui alt polițist, care a venit la locul convenit cu o mașină civilă. El a menționat că Moga nu i-a cerut bani direct (f.d. 30-31, vol. 3).

23. Martorul Vasile Velicescu a confirmat că, pe 19 februarie 2019, i-a împrumutat cumetrului său, Vladimir Borzin, 6.000 de lei. Borzin i-a spus că banii erau pentru polițiști, care l-au oprit în trafic pentru conducere sub influența alcoolului. Velicescu i-a dat banii în apropierea satului Băcioi. Ulterior, Borzin i-a comunicat că în total a transmis polițiștilor 11.000 de lei (cei 5.000 de lei pe care îi avea și 6.000 de lei pe care el i-a adus) și că polițistul care a luat banii a rupt cecul alcoolscopic (f.d.10-11, vol.1, f. d.32, vol.3).

b. Sentința

24. Prin [sentința Judecătoria Hîncești](#), sediul Ialoveni, din 02 noiembrie 2022, Sergiu Moga a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

25. Instanța a analizat conținutul stenogramelor rezultate din măsurile speciale de investigație din 19 februarie 2019 și a reținut că inculpatul Sergiu Moga a fost cel care a insistat asupra documentării contravenției pentru conducerea în stare de ebrietate a martorului Vladimir Borzin, opunându-se rugămintilor acestuia de a evita întocmirea procesului-verbal. A conchis că discuțiile înregistrate nu

confirmă pretinderea sau primirea unei sume de bani de către inculpat. Dimpotrivă, stenograma confirmă versiunea apărării, potrivit căreia inculpatul a insistat asupra respectării procedurii legale. Chiar dacă face aceste concluzii, sentința nu descrie conținutul discuțiilor dintre inculpat și Borzin din 19 februarie 2019.

26. În pofida celor menționate în paragraful precedent, instanța a constatat că măsura de supraveghere și înregistrare audio-video a automobilului „Skoda Rapid” (n/î MAI 9736) a fost dispusă și utilizată în această cauză cu încălcarea prevederilor legale. Potrivit art. 132¹ alin. (2) și art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, astfel de măsuri necesită o bănuială rezonabilă bazată pe probe clare. De asemenea, transferul de probe între dosare nu a fost făcut cu autorizarea judecătorului de instrucție. Denunțul din 06 septembrie 2018 și raportul ofițerului CNA (a se vedea para. 3) nu au vizat direct inculpatul Sergiu Moga și nu confirmă existența unei bănuieli în privința ultimului. În dosar lipsește autorizarea unui judecător de instrucție pentru utilizarea în dosarul nr. 2019978143 a datelor obținute în cauza penală nr. 2018978308, ceea ce încalcă drepturile fundamentale, reprezentând o încălcare esențială a Codului de procedură penală. Instanța a decis că art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală impune ca înregistrările audio-video să fie declarate inadmisibile. Instanța nu a explicat cum aceste omisiuni au influențat sau au putut influența autenticitatea informației obținute.

27. Potrivit instanței, martorul Borzin a afirmat că inculpatul nu i-a cerut bani și că a discutat despre sumă doar cu alți doi colegi ai acestuia. Potrivit instanței, Borzin a relatat că inculpatul a respins orice compromis și a spus explicit că va întocmi procesul-verbal, lăsând martorul „să se descurce singur”.

28. Instanța a reținut că organul de urmărire penală nu a intervenit rapid pentru reținerea celor implicați, ci a documentat faptele ulterior. Deși ancheta inițială viza mai multe episoade și suspecți, aceasta s-a concentrat selectiv pe episodul dintre Sergiu Moga și Vladimir Borzin, fără justificarea excluderii altor cazuri. Denunțul lui Vladimir Borzin a fost depus tardiv, în condiții neclare, iar suma de 11.000 de lei invocată ca obiect al infracțiunii nu a fost confirmată. Instanța a constatat că suma invocată drept obiect al infracțiunii variază între ordonanța din 28 martie 2019 (10.820,6 de lei) și rechizitoriu (11.000 de lei). Martorul Vladimir Borzin a declarat că banii au fost dați altor polițiști, nu inculpatului. Denunțul din 08 septembrie 2018 (f.d. 4, vol. 1) și raportul OPI (f.d. 3-4, vol. 1) vizează doar faptele altor angajați ai INP, fără a implica inculpatul în incidentele din 19 februarie 2019.

29. Instanța a menționat că procesul-verbal de examinare a aparatului „Drager” arată că între 19 februarie 2019 și 25 martie 2019 nu au fost efectuate teste. Deși acuzarea a susținut că lipsa înregistrării testului ar susține declarațiile martorului, organul de urmărire penală nu a verificat situația aparatelor sau nu a clarificat neconcordanțele.

30. Instanța a refuzat să pună la baza sentinței declarațiile inculpatului din 21 iunie 2019, în care inculpatul recunoștea vinovăția (a se vedea para. 19), pe motiv că acestea au fost date în timp ce inculpatul se afla în detenție, iar detenția în condiții proaste și situația precară a soției inculpatului l-au determinat să facă aceste declarații. Peste câteva zile, la 27 iunie 2019, inculpatul a fost plasat în arest la domiciliu, iar procurorul nu a contestat schimbarea măsurii preventive, ceea ce confirmă influențarea declarațiilor. De asemenea, audierea învinutului din 21 iunie 2019 a fost efectuată de ofițerul de urmărire penală, nu de un procuror.

31. Instanța a respins argumentele procurorului care legau [condamnarea](#) lui I.U. de vinovăția lui Sergiu Moga. Instanța a subliniat că fiecare caz trebuie judecat individual, pe baza probelor directe, respectând prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil. I.U. nu a fost audiat în această cauză, iar recunoașterea vinovăției de către acesta nu poate justifica condamnarea lui Sergiu Moga.

c. Apelul

32. La 17 noiembrie 2022, Elena Cazacov, procurorul în Procuratura Anticorupție, a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sergiu Moga să fie recunoscut vinovat în baza art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal și condamnat la cinci ani de închisoare, cu amendă de 6.500 de unități convenționale (325.000 de lei) și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de opt ani. Procurorul a solicitat includerea în termenul închisorii a perioadelor de arest preventiv (20 mai – 27 iunie 2019) și arest la domiciliu (27 iunie – 12 iulie 2019). Potrivit art. 89 și 90 Cod penal, procurorul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de cinci ani.

33. Apelantul a susținut că instanța de fond a evaluat selectiv probele și a ignorat coroborarea acestora. Existența sumei de 11.000 de lei era confirmată prin declarații, măsuri speciale de investigații și alte mijloace de probă. Lipsa testării alcoolscopice ar fi indicat o simulare intenționată, aspect ignorat de instanță. Măsurile speciale de investigație au fost efectuate cu respectarea art. 132² și 279¹ alin. (1) Cod de procedură penală. Rezultatele măsurilor speciale de investigații puteau fi anexate la cauza disjunsă, iar art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală nu interzice acest lucru. Referitor la declarațiile inculpatului din 21 iunie 2019 (a se vedea para. 20), acestea au fost date în prezența apărătorului și reconfirmate ulterior, fără a exista probe privind obținerea lor sub presiune. Procurorul a criticat și omisiunea instanței de a valorifica sentința de condamnare a lui I.U., considerată relevantă pentru demonstrarea conduitei comune. De asemenea, instanța a reținut în mod eronat caracterul tardiv al denunțului lui Borzin, or legea nu prevede un termen pentru formularea acestuia.

34. În instanța de apel, apărătorul ales al inculpatului, avocatul Botnaru Ruslan, a cerut menținerea sentinței, argumentând că în cauză nu există probe directe sau indirecte care să confirme că Sergiu Moga ar fi pretins ori primit mijloace bănești de la Borzin. Nici măsurile speciale de investigație nu relevă vreo solicitare explicită din partea inculpatului, iar declarațiile martorului - cheie al acușării nu confirmă implicarea acestuia. Hotărârea de condamnare a lui I.U., pronunțată în procedură simplificată, nu poate fi utilizată pentru a fundamenta vinovăția inculpatului. Inculpatul a declarat în instanță că susține integral poziția avocatului și că nu se consideră vinovat. Întrebat despre existența procesului-verbal cu privire la contravenție, inculpatul a refuzat să răspundă, invocând că a oferit deja explicații în prima instanță.

35. În instanța de apel Borzin a susținut declarațiile din prima instanță, reiterând că Moga i-a spus că trebuie vreo 400 de euro pentru a anula rezultatul testării alcoolscopice. El a mai declarat că a fost contactat de angajații CNA și i s-a propus să facă denunț. El a fost de acord și a făcut denunțul două zile mai târziu (f.d. 155-156 vol. 3).

36. La 31 ianuarie 2024, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul procurorului și a menținut sentința de achitare. Instanța a constatat că inculpatul a negat constant că ar fi pretins sau primit bani de la Borzin și a afirmat că a insistat asupra documentării contravenției comise de Borzin. Această versiune a fost confirmată de martor, care a declarat că inculpatul a solicitat întocmirea procesului-verbal, iar discuțiile privind transmiterea banilor au avut loc exclusiv cu alți colegi ai acestuia, cărora martorul le-a transmis sumele de 5.000 și 6.000 de lei. Stenogramele audio-video ale discuției din 19 februarie 2019 și procesul-verbal privind măsurile speciale de investigații din 08 aprilie 2019 (f.d. 54, 82–93, vol. I) nu au reflectat vreo acțiune de pretindere sau acceptare a unor foloase necuvenite din partea inculpatului, ci, dimpotrivă, au confirmat că acesta a insistat asupra documentării faptei. Totodată, inculpatul nu a auzit și nu a cunoscut conținutul discuțiilor purtate între colegii săi și martor, fapt susținut de Borzin și confirmat prin înregistrări.

37. Deși martorul Borzin a declarat că a fost testat cu aparatul Drager pe 19 februarie 2019, procesul-verbal de examinare arată că aparatele Drager ARDM-0346 și ARDM-0342 nu au fost utilizate în acea zi. Deși acușarea susține că această neutilizare confirmă simularea testării, organul de urmărire penală nu a dispus nicio verificare suplimentară a aparatelor, cum ar fi o expertiză sau audierea unui specialist, pentru a lămuri definitiv această contradicție. Suma de 11.000 de lei, invocată ca obiect al infracțiunii, nu a fost găsită asupra inculpatului sau a altor persoane, iar declarațiile martorului au confirmat că banii au fost transmiși altor polițiști. Contradicțiile dintre ordonanța de punere sub învinuire din 28 martie 2019, care indică suma de 10.820,6 de lei, și rechizitoriul, în care este menționată suma de 11.000 de lei, subliniază inconsistența acușării.

38. În ceea ce privește temeiul autorizării măsurilor speciale de investigații, instanța a constatat că denunțul depus de Oleg Stratulat și raportul din 08 septembrie 2018 (a se vedea para. 3) nu conțineau nicio mențiune privind Sergiu Moga sau martorul Vladimir Borzin. Lipsa oricărei referințe directe a exclus existența unei bănuieli rezonabile, cerință imperativă pentru dispunerea legală a unei măsuri speciale de investigații. Totodată, măsura specială de investigație fusese autorizată în cauza penală nr. 2018978308, iar utilizarea acesteia în dosarul nr. 2019978143 s-a realizat fără autorizarea legală a transferului probelor, încălcând art. 135⁵ alin. (9), art. 93–94, 132⁵, 132⁸ și 279 Cod de procedură penală. Prin urmare, probele date sunt inadmisibile și au fost excluse din ansamblul probator.

39. În privința declarației inculpatului din 21 iunie 2019, instanța a constatat că aceasta fusese dată în condiții de detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în contextul unor condiții inumane și degradante, care i-au afectat sănătatea și integritatea psihică. Declarația a fost făcută pe fondul unei așteptări justificate privind eliberarea din arest, în condițiile în care, ulterior, măsura preventivă fusese înlocuită cu arest la domiciliu, fără ca procurorul să fi contestat încheierea. Aceste împrejurări au confirmat că declarația fusese făcută sub presiune, fără a reflecta poziția liber exprimată a inculpatului. Audierea din 21 iunie 2019 a fost efectuată de un ofițer de urmărire penală, și nu de procuror, contrar art. 104 și art. 282–283 Cod de procedură penală, norme imperative care stabilesc că inculpatul poate fi audiat doar de procuror.

40. Referitor la sentința de condamnare a lui I.U., instanța a reținut că aceasta nu putea produce efecte juridice în privința inculpatului. I.U. a fost judecat distinct, a recunoscut vina și nu a fost audiat în prezenta cauză. Condamnarea unei persoane într-o altă procedură nu poate fundamenta condamnarea inculpatului în lipsa probelor.

d. Recursul examinat

41. La 06 februarie 2024, procurorul din Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a formulat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cerând casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei pentru rejudecare. Procurorul a reiterat argumentele din apel, susținând că instanța de apel a apreciat selectiv probele, ignorând faptele esențiale și aplicând greșit normele procedurale, ceea ce a dus la o evaluare eronată a probatoriului. De asemenea, procurorul a subliniat că instanța nu a analizat complet măsurile speciale de investigație, care au fost realizate conform prevederilor legale, și a criticat ignorarea stenogramelor convorbirilor și a declarațiilor martorilor, care confirmau implicarea lui Sergiu Moga în extorcarea sumei de 11.000 de lei. Motivarea deciziei instanței de apel este contradictorie. Pe deoparte, ea susține că înregistrările din 19 februarie 2019 sunt inadmisibile, iar pe de altă parte instanța face referire la ele în susținerea concluziei că înregistrările nu confirmă vinovăția lui Moga. În dosar nu există nicio probă că declarațiile din 21 iunie 2019 au fost

date de Moga sub presiune, fiind inadmisibil de a prezuma că o asemenea presiune este confirmată prin simplul fapt al deținerii în arest. De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerare procesul-verbal de audiere din 28 iunie 2019, întocmit de procuror, în care inculpatul și-a menținut declarațiile din 21 iunie 2019. Instanța de asemenea a prezentat tendențios declarațiile martorului Borzin, negând afirmațiile ultimului că Moga prin declarațiile sale a extorcat mita. Același lucru a fost făcut și cu stenogramele convorbirilor. Instanța nu s-a referit la aspectele din stenograme care confirmau implicarea inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Inculpatul nu a contestat niciodată veridicitatea înregistrărilor din 19 februarie 2019. De asemenea, instanța de apel a desconsiderat procesul verbal de examinare a aparatelor Drager din 02 aprilie 2019, care confirmau că pe 19 februarie 2019 ele nu au fost folosite pentru testarea alcoolscoptică a lui Borzin. Înregistrările din 19 februarie 2019, coroborate cu declarațiile martorului Borzin și confirmarea faptului că Borzin nu a fost testat alcoolscoptic, confirmă vinovăția inculpatului.

f. Ședința Curții Supreme de Justiție

42. Curtea Supremă de Justiție a organizat o [sedință publică la 10 aprilie 2025](#). Instanța de recurs a admis cererea apărării privind examinarea probelor video și a interceptărilor din aceeași dată. Din motive tehnice, înregistrările video nu au putut fi vizionate. La solicitarea apărării, părțile au fost de acord ca, în lipsa posibilității de redare, să fie citită partea relevantă a stenogramelor interceptărilor, aspect realizat de procuror.

43. Martorul Vladimir Borzin, fiind audiat prin teleconferință, a declarat că, la 19 februarie 2019, în jurul orei 10:00, a fost oprit în trafic de un echipaj format din trei agenți de poliție, printre care se afla și Sergiu Moga. El a fost invitat la mașina de serviciu, unde i s-a solicitat să sufle într-un aparat Drager. Aparatul nu era ambalat, iar testarea s-a efectuat o singură dată, de către colegul lui Moga. Rezultatul afișat a fost 0,18 sau 0,20 mg/l alcool în aerul expirat. După testare, Moga a întocmit un proces-verbal, pe care martorul l-a semnat, însă nu a primit o copie a acestuia. Ulterior, nu i-a fost comunicată nicio sancțiune și nu cunoaște dacă procesul-verbal a fost pus în executare. În timp ce Moga întocmea procesul-verbal, al doilea polițist a inițiat discuții despre posibilitatea evitării sancțiunii prin plata unei sume de 300–400 de euro, necesară pentru „anularea cecului”. Discuțiile despre bani au avut loc în paralel cu întocmirea procesului-verbal, în timp ce martorul se afla lângă mașină. Ușa din față dreapta a autoturismului era deschisă, astfel încât Moga putea auzi discuțiile. Inițial, Borzin a transmis suma de 5.000 de lei colegului lui Moga, afirmând că nu deținea o sumă mai mare. Ulterior, el a împrumutat 6.000 de lei de la un cumătru și a remis acești bani celui de-al treilea polițist, într-un loc diferit de cel stabilit inițial, în apropierea rampei de la intrarea în s. Băcioi. Al treilea polițist a rupt în fața martorului bonul imprimat de aparatul Drager. Martorul a declarat că duminică a consumat aproximativ un litru de vin, iar luni, la amiază, a băut un

pahar de circa 130–150 ml. În intervalul luni seară – marți dimineață, momentul în care a fost stopat în trafic, el nu a mai consumat alcool. El a afirmat că nu simțea efecte ale consumului la momentul conducerii și nu considera că se afla în stare de ebrietate, însă a fost convins de polițiști că a încălcat legea, fapt ce a determinat transmiterea banilor. El a mai declarat că procesul-verbal întocmit de Moga a rămas la agenți, iar permisul de conducere i-a fost restituit imediat după semnarea procesului-verbal. El a mai menționat că agenții au acționat împreună, iar Moga nu a intervenit pentru a împiedica solicitarea banilor (f.d.52-56, vol.4).

44. Sergiu Moga a declarat în ședința de judecată că, la 19 februarie 2019, în jurul orei 10:00–11:00, pe traseul R3M1, a fost parte a unui echipaj format împreună cu colegii săi A.N. și I.U.. Automobilul condus de Vladimir Borzin a fost stopat de A.N., care a pretins că efectuează testarea alcoolscoptică cu aparatul Drager. El a primit actele lui Borzin și i s-a comunicat că acesta ar fi în stare de ebrietate. Când întocmea procesul-verbal de înlăturare de la volan, A.N. i-a comunicat că Borzin este treaz, iar ei au folosit o testare veche pentru a simula un rezultat pozitiv al alcoolemiei de 0.20 mg/l. El nu a asistat direct la testare, întrucât se afla la volanul automobilului. El a transmis documentele șefului de echipaj, I.U., și nu a văzut chitanța Drager. Ulterior, el a primit de la I.U. suma de 3.000 sau 4.000 de lei, dar că nu a cunoscut inițial valoarea totală remisă de Borzin, pe care a aflat-o ulterior din spusele celorlalți dă era de 11.000 de lei, primită în două tranșe. El a negat că ar fi pretins bani și a susținut că propunerea a fost făcută de către I.U., care i-ar fi solicitat o sumă de 300–400 de euro. El a negat că ar fi avut vreun contact direct cu Borzin în scopul estorcării sumei. Discuția despre bani a fost purtată de I.U. și el doar „l-a susținut” pe șeful său, fiind pentru prima dată într-un echipaj cu acesta. Inculpatul a afirmat că nu exista miros de alcool în cazul lui Borzin, că procesul-verbal de contravenție nu a fost întocmit, iar întregul incident ar fi fost o acțiune simulată, motiv pentru care nu ar fi fost vorba de o faptă comisă în exercitarea atribuțiilor de serviciu. În timpul urmăririi penale, fiind în arest, el a fost determinat să semneze declarații sub promisiunea că învinuirea va fi modificată din art. 324 în art. 190 Cod penal pentru a fi eliberat din arest. Cu privire la aparatul Drager, inculpatul a precizat că, din punct de vedere tehnic, nu este posibilă ștergerea selectivă a testărilor, ci doar resetarea completă a memoriei. La data testării, Borzin nu putea avea alcoolemie, având în vedere afirmația că băuse vin în seara precedentă și că, potrivit experienței sale de 20 de ani în poliție, alcoolul ar fi fost eliminat din organism până la testare (f.d. 47-51, vol. 4).

45. Avocatul Vasile Foltea, în apărarea lui Sergiu Moga, a susținut că acesta a recunoscut faptele esențiale, atât în faza urmăririi penale, cât și în instanța de recurs. Echipajul din care făcea parte inculpatul a oprit automobilul condus de Vladimir Borzin, a mimit testarea alcoolscoptică cu aparatul „Drager” și, prezentând un rezultat fals, au determinat remiterea sumei de 11.000 de lei. Inculpatul și-a exprimat regretul pentru acțiunile sale, dar a negat constant că acestea ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324

alin. (2) lit. b) și c) Cod penal. Fapta recunoscută ar putea fi calificată, eventual, în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal – escrocherie cu folosirea situației de serviciu. Apărarea a invocat în susținerea recalificării pct.2 și 5.2 din [Hotărârea Plenului nr.11 CSJ din 22 decembrie 2014](#), arătând că escrocheria săvârșită cu folosirea situației de serviciu presupune inducerea în eroare a victimei prin simularea exercitării unor atribuții oficiale, fără ca făptuitorul să acționeze efectiv în calitate de persoană publică. Pretinderea banilor s-a făcut prin inducerea în eroare, nu prin exercitarea funcției. Aparatul „Drager” nu a fost utilizat la 19 februarie 2019, potrivit procesului-verbal de examinare tehnică și certificatului anexat, iar înregistrările relevante nu au fost cercetate în ședințele de fond și apel. În sprijinul poziției sale, apărarea a invocat deciziile CSJ nr. [1ra-813/2018](#), [1ra-363/2021](#), și [1ra-1512/2020](#). Potrivit acestora, instanțele au obligația de a reanaliza și recalifica în mod corect faptele. Recunoașterea faptelor nu presupune automat acceptarea încadrării juridice reținute în rechizitoriu. Avocatul a solicitat respingerea recursului procurorului ca inadmisibil și menținerea deciziei de achitare a lui Sergiu Moga (f.d. 33-39, vol.4).

46. Procurorul Cătălin Scutelnic a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și condamnarea lui Sergiu Moga pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în redacția în vigoare la data faptei. Procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse de cinci ani de închisoare, amendă în mărime de 6.500 de unități convenționale, interdicția de a ocupa funcții publice pe un termen de opt ani, și suspendarea executării pedepsei cu închisoarea în temeiul art. 90 Cod penal. Potrivit procurorului, instanța de apel a exclus în mod nejustificat probele obținute prin măsuri speciale de investigație, reținând în mod greșit că acestea ar fi fost administrate într-o cauză penală diferită. Aceste măsuri au fost autorizate și efectuate în cadrul aceleiași cauze penale nr. 2018978308, iar disjungerea ulterioară nu afectează legalitatea acestora. În aceste condiții, aplicarea art. 132⁵ alin. (9) Cod procedură penală de către instanța de apel este eronată, fiind excluse arbitrar probele relevante. Referitor la declarațiile inculpatului din 21 și 28 iunie 2019, procurorul a arătat că acestea au fost obținute în prezența apărătorului ales, în afara oricărei măsuri preventive, iar lipsa oricărei probe care să ateste existența unor promisiuni sau presiuni exercitate de organele de urmărire penală exclude orice dubiu privind legalitatea acestor declarații. Ofițerul de urmărire penală care a audiat inculpatul a fost desemnat prin ordonanță, fiind membru al grupului de urmărire penală, astfel încât nu poate fi pusă în discuție lipsa de competență procesuală a acestuia. Instanța de apel a efectuat o analiză selectivă a materialului cauzei, denaturând conținutul declarației martorului Borzin și omițând coroborarea logică a mijloacelor de probă. Procesul-verbal privind testarea alcoolscoptică a martorului Borzin, menționat de inculpat, lipsește, deși interceptările audio confirmă că testarea a avut loc, ceea ce contrazice apărarea. Sentința definitivă de condamnare a lui I.U., pronunțată în procedură simplificată, are valoare probatorie suplimentară în contextul cauzei, instanța de apel refuzând în mod

greșit relevanța ei. Procurorul a solicitat recalificarea faptei în temeiul art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu excluderea lit. b), invocând legea penală mai favorabilă. Procurorul nu susține propunerea apărării de reîncadrare a faptei conform art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece acțiunea inculpatului s-a desfășurat în exercitarea atribuțiilor de serviciu și întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă (f.d 19-32, vol. 4).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. În perioada relevantă, art. 94 Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

...

8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod;

...

(2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.”

48. În perioada relevantă, art. 132¹ alin. (2) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor;

2) există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvîrșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, cu excepțiile stabilite de lege;

3) acțiunea este necesară și proporțională cu restrîngerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

49. În perioada relevantă, art.132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, prevedea următoarele:

„**Articolul 132⁵.** Consemnarea măsurilor speciale de investigații

...

(9) Judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației.”

50. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) pct. 6) și alin. (3) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

...

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimiterea la rejudecare. În cazul respingerii nejustificate a administrării probei în instanța de apel într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare sau în cazul în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6), prevederile art.413 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.”

51. Partea relevantă a art. 190 Cod penal este următoarea:

„(1) Escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare,

....

(2) Escrocheria săvârșită:

...

d) cu folosirea situației de serviciu

se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.”

52. La ziua comiterii infracțiunii, art. 324 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 324. Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora

pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

...

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1);

...

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

53. Prin Legea Nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, art. 324 Cod penal au fost modificat. Partea relevantă a acestuia este următoarea:

„Articolul 324. Coruperea pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

...

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) ... săvârșite:

a) cu extorcare de bunuri sau servicii;

...

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Recursul examinat a fost declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în mai puțin de două luni de la comunicarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

a. Standardele relevante

55. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs, adică din alte argumente decât cele invocate în recurs. Dacă argumentele invocate în recurs sunt suficiente pentru admiterea recursului, în motivarea deciziei sale, Curtea Supremă de Justiție poate invoca argumente suplimentare, pentru a ușura înțelegerea hotărârii sale și a contribui la rolul său principal - asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție. Atunci când admite recursul, Curtea Supremă de Justiție de asemenea poate să nu fie de acord cu încadrarea juridică sugerată de recurent, atât în ceea ce privește temeiul de recurs, cât și privind alte aspecte de procedură sau de drept material (deciziile CSJ nr. [1ra-560/23](#), § 50 și [1ra-1815/2023](#), § 26).

56. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia CSJ nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

57. Art. 427 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că aprecierea probelor realizată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6) sau atunci când cauza este examinată după trimiterea la rejudecare. Invocarea

temeiului de la alin. (1) pct. 6) conferă instanței de recurs competența de a da o nouă apreciere probelor, inclusiv în cauzele care nu a fost trimise anterior la rejudecare.

b. Temeinicia recursului

58. Procurorul invocă în recurs temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El susține că instanța de apel și prima instanță și-au bazat în mod determinant hotărârile pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, iar concluzia de a declara inadmisibile înregistrările este contrară legii.

59. Atunci când a fost pus sub învinuire și reținut, inculpatul a refuzat să facă declarații și a pledat nevinovat. O lună mai târziu, pe 21 iunie 2019, el a recunoscut că a primit a parte din banii transmiși de Borzin, însă a spus ca nu cunoștea despre extorcarea banilor. Pe 28 iunie 2019, inculpatul își recunoaște vinovăția (a se vedea para. 19). Totuși, în prima instanță și în instanța de apel el pledează nevinovat (a se vedea para. 20 și 34). Cu toate acestea, în instanța de recurs apărarea și-a schimbat poziția, a recunoscut comiterea faptei de către inculpat, însă a susținut că această faptă nu poate fi calificată conform art. 324 Cod penal, ci trebuie calificată conform art. 190 Cod penal (a se vedea para. 45).

60. Sergiu Moga nu a negat prezența sa în echipajul MAI 9736 la 19 februarie 2019 și nici faptul că a discutat cu martorul Vladimir Borzin. Apărarea nu a contestat nici veridicitatea înregistrării discuțiilor din 19 februarie 2019 din automobilul MAI 9736 (a se vedea para. 18) și nici declarațiile martorilor Borzin și Velicescu (a se vedea para. 21-23). Instanța de apel totuși au dispus achitarea inculpatului, deoarece fapta comisă de inculpat nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal. În esență, instanța de apel a reprodus argumentele din sentință. În continuare, completul va examina fiecare argument esențial invocat pentru sentința de achitare.

61. I.U. și inculpatul făceau partea din echipajul de poliției care l-a stopat în trafic pe Borzin pe 19 februarie 2019. Vinovăția lui I.U. a fost stabilită într-o procedură separată. Procurorul a susținut că sentința de condamnare a lui I.U. este o probă care susține învinuirea. Cauza în privința lui I.U. a fost examinată în procedură prezută de art. 364¹ Cod de procedură penal, acesta recunoscându-și vina. Completul reiterează că disjungerea cauzelor conexe poate afecta dreptul la apărare și orice disjungere trebuie să fie temeinic justificată, iar co-acuzatului ar trebui să i se ofere posibilitatea să obiecteze împotriva disjungerii (hot. CtEDO [Navalnyy și Ofitserov v. Rusia](#), 2016, § 104). Totuși, această obligație decade implicit în cazul în care învinuirea împotriva co-acuzaților se face conform unor reguli de procedură diferite, cum procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penal. În aceeași hotărâre [Navalnyy și Ofitserov v. Rusia](#), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai subliniat că constatările din hotărârea adoptată în cauza conexă nu reprezintă un lucru judecat pentru cauza examinată ulterior. În cauza examinată ulterior, probele trebuie examinate

nemijlocit, într-o procedură contradictorie (§ 105). Această regulă se aplică atât în ceea ce privește temeinicia acuzației, cât și a admisibilității probelor. Prin urmare, în această parte, completul este de acord cu instanțele ierarhic inferioare, iar argumentul procurorului este neîntemeiat.

62. Cauza penală nr. 2018978308 a fost pornită *in rem* în baza art. 324 alin. (2) Cod de procedură penală. În cadrul acesteia au fost autorizate măsurile speciale de investigații, inclusiv înregistrarea audio-video în automobilul MAI 9736. Ca urmare, au fost înregistrate conversațiile din 19 februarie 2019 dintre inculpat și Borzin, care sunt probe ale acuzației. Inculpatul a fost recunoscut în calitate de învinuit după 19 februarie 2019, în cauza penală nr. 2018978308. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod de procedură penală. Cauza acestuia a fost disjunsă din cauza nr. 2018978308 la 28 iunie 2019 (a se vedea para. 8), după ce acesta a declarat la 21 iunie 2019 că recunoaște fapta incriminată.

63. Una din principalele probe ale acuzației sunt înregistrările audio-video din automobilul MAI 9736 din 19 februarie 2019. Acestea au fost realizate în cadrul măsurilor speciale de investigație autorizate corespunzător în cauza nr. 2018978308. Apărarea nu a contestat veridicitatea acestor înregistrări, însă a pretins că acestea sunt inadmisibile, deoarece au fost folosite în prezenta cauză fără încheierea judecătorului de instrucție și au fost dispuse în lipsa unei bănuieli rezonabile de comiterea infracțiunii de către inculpat. Instanța de fond și de apel au acceptat acest argument, susținând că administrarea înregistrărilor în această cauză contravine art. 132¹ alin. (2) și art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală. Completul menționează, în primul rând, că măsurile speciale de investigații pot fi dispuse și în cauzele penale pornite *in rem*. Art. 132¹ alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 48) nu putea fi interpretat ca impunând existența unei bănuieli rezonabile în privința unei persoane concrete. Acest fapt rezultă în mod clar din pct. 2) al acestui alineat. Pe de altă parte, argumentul instanțelor că bănuiala rezonabilă în privința inculpatului trebuia să existe la autorizarea măsurii speciale de investigație la 11 ianuarie 2019 este illogică, având în vedere că camerele video au fost amplasate într-un automobil de serviciu al poliției, nu în automobilul inculpatului. Inculpatul însăși a declarat în instanța de judecată că 19 februarie 2019 a fost prima zi în care el a participat ca parte a echipajului automobilului MAI 9736.

64. Art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală (a se vedea para. 49) avea scopul de a preveni situațiile în care rezultatele măsurilor speciale de investigații sunt folosite abuziv în alte cauze penale. Conform acestei norme, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații „dintr-o cauză penală în alta” poate avea loc doar cu autorizarea judecătorului de instrucție. Nimic din textul acestei norme nu sugerează că această autorizare era necesară și pentru cauzele disjuncte din cauza în care a fost efectuată măsura specială de investigație. Interpretarea instanțelor de fond și apel că o asemenea

autorizare a judecătorului de instrucție este necesară nu rezultă nici din practica uniformă a Curții Supreme de Justiție. O asemenea interpretare nu rezultă nici din scopul art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală și, dacă ar fi fost admisă, ar reprezenta o simplă formalitate. Deși procurorul a criticat această interpretare a legii în cererea de apel, instanța de apel nu a răspuns clar în decizia sa la acest argument.

65. Înregistrarea convorbirilor a fost considerată inadmisibilă în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care interzice punerea la baza sentinței a probelor obținute cu încălcări esențiale ale Codului de procedură penală. Pentru a aplica această normă, urmează a fi întrunite condițiile din art. 94 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că doar încălcările esențiale ce „au influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute” puteau fi declarate inadmisibile (a se vedea para. 47). Nici prima instanță, nici instanța de apel nu au explicat cum lipsa bănuielii rezonabile în privina inculpatului la ziua autorizării măsurii speciale de investigație și lipsa încheierii judecătorului de instrucție pentru folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație în cauza inculpatului puteau influența autenticitatea înregistrărilor care au fost considerate inadmisibile. Completul mai notează că, deși au considerat înregistrările ca fiind inadmisibile, instanța de fond și de apel au menționat că acestea nu confirmă comiterea infracțiunii de către inculpat. Totuși, art. 94 Cod de procedură penală interzice în termeni absoluți punerea la baza sentinței a probelor inadmisibile. Completul este de acord cu recurentul că, în această parte, sentința și decizia instanței de apel sunt contradictorii.

66. Având în vedere cele menționate în para. 62-65, concluzia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la inadmisibilitatea înregistrărilor nu are o bază juridică și este arbitrară.

67. În sentință, instanța de judecată a conchis că declarațiile inculpatului din 21 iunie 2019 ar fi fost obținute în condiții de detenție inumană în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, sub influența promisiunii privind eliberarea. De asemenea, audierea la 21 iunie 2019 a fost realizată nelegal, de către ofițerul de urmărire penală, deși trebuia făcută de un procuror. Argumentul apărării cu privire la obținerea declarației inculpatului din 21 iunie 2019 se bazează exclusiv de declarațiile inculpatului. Instanța de recurs nu consideră verosimilă versiunea apărării că simpla deținere a unei persoane în detenție poate fi consideră o presiune suficientă pentru a recunoaște vinovăția, mai ales în cazul unui polițist cu 14 ani de experiență care a recunoscut vinovăția în prezența avocatului său. Inculpatul a fost audiat la 21 și 28 iunie 2019 în prezența apărătorului ales. Audierea din 21 iunie 2019 a fost efectuată de ofițerul de urmărire penală Alexandru Roșu. Ultimul a fost inclus în grupul de urmărire penală care să investigheze cauza nr. 2018978308 prin ordonanța Procurorului General din 06 iunie 2019 (f.d. 14, vol. I). Conform art. 270 alin. (10) Cod de procedură penală, procurorul putea delega audierea învinuitului unui ofițer de urmărire penală. La

28 iunie 2019, inculpatul a fost audiat de către procuror, în prezența avocatului, și a recunoscut vinovăția, reconfirmând declarațiile date pe 21 iunie 2019 (a se vedea para. 19). La 28 iunie 2019, Moga deja se afla în arest la domiciliu. Procurorii au atras atenția asupra faptului că la 28 iunie 2019 inculpatul și-a reconfirmat declarațiile din 21 iunie și a recunoscut vinovăția, însă nici instanța de fond și nici cea de apel nu a combătut acest argument în hotărârile sale. Instanța reiterează că, odată cu recunoașterea vinovăției, poate decade necesitatea arestării preventive dispuse cu scopul prevenirii distrugerii probelor. Revocarea unei asemenea arest preventiv, ca urmare a recunoașterii vinovăției, nu poate fi considerată o formă de presiune. Ea reprezintă, de fapt, o obligație a procurorului impusă de art. 195 alin. (2) Cod de procedură penală. Prin urmare, concluzia că declarațiile inculpatului din 21 iunie 2019 ar fi fost obținute prin constrângere nu a fost argumentată convingător. Această concluzie rezultă implicit și din poziția apărării din instanța de recurs, care a recunoscut fapta incriminată, însă a insistat pe o altă încadrare juridică a acesteia (a se vedea para. 45).

68. Instanța de fond și de apel au conchis că martorul Borzin a declarat că inculpatul nu i-a cerut bani și că a discutat suma doar cu ceilalți doi polițiști din echipaj. Potrivit instanțelor de judecată ierarhic inferioare, Borzin a relatat că inculpatul a respins orice compromis și a insistat pe tragerea lui Borzin la răspunderea contravențională. Această concluzie este vădit nerezonabilă. Borzin a declarat în prima instanță că Moga i-a dat de înțeles că nu trebuia să sufle în etilotest și că ștergerea rezultatelor testării ar costa cel puțin 400-500 de euro. Ceilalți colegi membri ai echipajului au discutat despre bani lângă automobil, în timp ce ușa automobilului era deschisă. Moga nu i-a înmănat procesul-verbal cu privire la contravenție (a se vedea para. 22). Borzin a reiterat în instanța de apel că Moga i-a dat de înțeles că pentru anularea testului alcoolsopic este nevoie de cel puțin 400 de euro. Completul de asemenea notează că, chiar dacă înregistrările convorbirilor din automobil au fost considerate inadmisibile de către instanțele de fond și apel, ele au fost cercetate în instanța de judecată și clarificau sensul declarațiilor lui Borzin. În asemenea circumstanțe, nicio instanță rezonabilă nu putea ajunge la concluzia din sentință că inculpatul nu i-a cerut bani lui Borzin și că a insistat pe documentarea cazului contravențional.

69. Instanța de apel a reținut că ar exista o contradicție între declarațiile martorului Vladimir Borzin și datele tehnice ale etilotestelor, iar organul de urmărire penală nu a clarificat această contradicție. Borzin a declarat că a fost testat alcoolsopic, iar procurorii susțin că etilotestele nu confirmau o asemenea testare. Lipsa înregistrărilor în memoria etilotestelor este confirmată de un specialist prin procesul-verbal de examinare (f.d. 17, 19–20, vol. II). Apărătorul inculpatului a renunțat expres la administrarea acestui proces-verbal în instanța de apel, în ședința din 02 iunie 2022 (f.d. 39, vol. III). În asemenea circumstanțe, completul de recurs găsește concluzia instanței de apel în această parte ca fiind declarativă și în contradicție evidentă cu materialele cauzei.

70. Instanța de fond și de apel a mai invocat câteva argumente pe care instanța de recurs le găsește neconvingătoare. Unul dintre acestea este că banii transmiși nu au fost găsiți, iar denunțul lui Borzin a fost depus doar după ce ultimul a fost chemat la CNA. De asemenea, suma indicată în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a inculpatului este alta decât cea din rechizitoriu. Având în vedere specificul acestei cauze și a măsurilor speciale de investigații efectuate timp de mai multe luni, nereținerea polițiștilor la locul faptei nu poate servi drept o circumstanță care să sugereze că fapta nu a fost comisă. Instanța de asemenea notează că urmărirea penală în această cauză nu a fost pornită în baza denunțului lui Borzin. Prin urmare, nici somarea acestuia de către CNA să depună un denunț, ce a avut loc după 19 februarie 2019, nu poate fi interpretată ca o circumstanță care subminează temeinicia acuzației. Suma de 11.000 de lei este menționată expres în ordonanța repetată din 28 iunie 2019 și în rechizitoriu (f.d. 104, 119–129, vol. II). Diferența minoră față de suma de 10.820,6 lei indicată în ordonanța din 28 martie 2019 nu afectează fondul acuzației.

71. Având în vedere cele menționate în paragrafele 57-70, completul conchide că, atât decizia instanței de apel, cât și sentința, se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor și urmează a fi casate în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

b. Temeinicia acuzației

72. Conform art. 435 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă doar în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Rejudecarea de asemenea nu poate fi dispusă repetat (art. 435 alin. (2) din Codul de procedură penală). Astfel, remiterea la rejudecare este excepția, iar înlăturarea de către instanța de recurs a erorii, fără remitere la rejudecare, este regula (încheierea CSJ nr. [1ra-1737/2022](#), § 20). Având în vedere circumstanțele specifice ale acestei cauze, în special numărul mic al martorilor și lipsa necesității obținerii unui raport de expertiză, precum și faptul că părțile au fost convocate în ședință la Curtea Supremă de Justiție, eroarea judiciară constatată mai sus poate fi corectată în instanța de recurs.

73. Este incontestabil că, la documentarea cauzei lui Borzin, inculpatul era o „persoană publică” în sensul art. 123 alin. (2) și art. 324 alin. (1) Cod penal.

74. Martorul Borzin a declarat în mod constant că a transmis polițiștilor 11.000 mii de lei, inițial 5.000 de lei, iar ulterior 6.000 de lei. Suma a fost transmisă pentru a nu fi tras la răspundere contravențională, după ce, în urma testării cu etilotestul, s-a stabilit că el avea în aerul expirat o concentrație de alcool de 0.2 mg/l. Inițial el a dorit să ofere o sumă mai mică, însă polițiștii au cerut o sumă mai mare (a se vedea para. 21 și 22). Declarațiile acestuia sunt susținute și de înregistrările discuțiilor din automobil (a se vedea para. 18).

75. Inculpatul nu a negat în instanța de recurs că o sumă de bani a fost transmisă de Borzin, iar o parte din acești bani a ajuns la el. În instanța de recurs,

apărarea a recunoscut că Borzin nu era sub influența alcoolului, și că testarea cu etilotestul a fost simulată cu scopul de a extorca bani. Totuși, inculpatul susține că, la început, el nu cunoștea că testul a fost o simulare. Potrivit inculpatului, un alt polițist i-a șoptit la ureche acest fapt atunci când el întocmea procesul-verbal de înlăturare a lui Borzin de la conducerea autovehiculului. Din înregistrarea convorbirilor din automobil rezultă în mod clar că inculpatului i-a spus lui Borzin că nu trebuia să sufle în etilotest și că situația putea fi rezolvată dacă nu sufla. Când Borzin a spus ca este gata să dea 4.000 sau 5.000 de lei, inculpatul a spus că doar pentru ștergerea rezultatelor testului alcoolsopic el trebuie să dea cuiva 8.000 de lei. Ulterior, Moga a coordonat din automobil primirea banilor și reducerea riscului de a fi prinși. După primirea banilor, inculpatul spune „Apu, cât e de căciulă? ... Bodaproste că eram nervos, mă durea după cap” (a se vedea para. 18). Verificarea etilotestelor a arătat că la 19 februarie 2019 cu acestea nu au fost făcute verificări (a se vedea para. 17). Toate aceste confirmă faptul primirii și extorcării de către inculpat a banilor de la martorul Borzin.

76. Extorcarea a fost solicitată pentru neatragerea lui Borzin la răspundere contravențională. Inculpatul nu neagă că lui i-au fost transmise documentele pentru documentarea cazului și că el a început întocmirea unui proces-verbal. Aceasta era una din atribuțiile funcționale ale inculpatului. Borzin a propus suma de bani pentru ca cazul său să nu fie documentat. Ultimul a confirmat că, la momentul transmiterii celei de-a doua tranșă a banilor, tichetul de la etilotest a fost rupt în fața sa, iar procesul-verbal cu privire la contravenție nu i-a fost transmis niciodată. De asemenea, din materialele cauzei nu rezultă că cauza contravențională împotriva lui Borzin a fost documentată.

77. În circumstanțele menționate în para. 73-76, completul consideră ca fiind dovedită fapta incriminată lui Sergiu Moga menționată în para. 15. Este evident că fapta dată a fost comisă cu intenție directă.

78. În instanța de recurs, apărarea solicită pentru prima dată încadrarea faptei în temeiul art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal – escrocherie cu folosirea situației de serviciu. În susținerea cererii de recalificare, apărarea a invocat deciziile CSJ nr. [1ra-813/2018](#), [1ra-363/2021](#) și [1ra-1512/2020](#).

79. Potrivit [Hotărârii nr. 11/2014](#) a Plenului Curții Supreme de Justiție, escrocheria cu folosirea situației de serviciu presupune inducerea în eroare a victimei prin prezentarea unei calități sau influențe fictive, sau însușirea amenzii aplicate legal. Inculpatul în această cauză a acționat efectiv în calitate de polițist, folosind proceduri și mijloace oficiale – stoparea vehiculului, simularea testului Drager, invocarea unei contravenții. De asemenea, apărarea nu a pretins vreodată că suma transmisă de Borzin a fost amenda plătită, care însă a fost însușită de inculpat. Din contra, martorul Borzin era conștient că oferă mită, pentru a nu documenta cazul contravențional. Amenda era mai mare, iar pe lângă amendă, dreptul său de a conduce mijloace de transport trebuia suspendat. Mai mult, sancțiunea în cauza contravențională nu putea fi aplicată de polițiști, ci de către

judecător. Prin urmare, fapta inculpatului urmează a fi calificată conform art. 324 alin. (2) Cod penal. Cele trei cauze invocate de apărare nu se referă la distincția dintre art. 190 și 324 Cod penal și nu susțin argumentul cu privire la încadrarea faptului inculpatului conform art. 190 Cod penal. Calificarea faptei inculpatului conform art. 324 alin. (2) Cod penal rezultă atât din hotărârea Plenului nr. 11/2014, cât și din jurisprudența Curții Supreme de Justiție (a se vedea deciziile nr. [1ra-450/2020](#), [1ra-2051/2021](#), [1ra-281/2021](#)). Faptul că inculpatul nu avea intenția să documenteze cazul contravențional, dorind doar extorcarea banilor, nu poate determina calificarea faptei acestuia conform art. 190 Cod penal.

80. Completul de asemenea notează că infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal este o infracțiune gravă (a se vedea para. 52), iar infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal (a se vedea para. 51) este o infracțiune mai puțin gravă. Pedepșa minimă prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal este mai aspră decât pedeapsa maximă prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal. Inducerea de către o persoană publică în eroare a unui contravenient, cu scopul extorcării unui sume de bani, pentru a nu documenta cazul contravențional pe care are obligația să-l documenteze, este una din cele mai grave forme ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal. Calificarea unei asemenea fapte conform art. 190 alin. (2) Cod penal ar determina efectiv o pedeapsă mult mai blândă decât minimul pedepsei prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, ceea ce este ilogic și ar submina eforturile de prevenire a corupției.

81. Fapta imputată inculpatului a fost comisă la 19 februarie 2019 și a fost încadrată inițial potrivit art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal. Prin Legea nr. 136/2024, legiuitorul a modificat această normă, abrogând lit. b) și introducând o nouă formă agravantă la alin. (4), cu o pedeapsă mai severă. Instanța reține că legea penală în vigoare la data comiterii faptei este mai favorabilă și, în consecință, va califica fapta inculpatului doar conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal în redacția pe ziua comiterii infracțiunii.

c. Individualizarea pedepsei

82. La individualizării pedepsei instanța ia în considerare gravitatea faptei comise, pericolul social al corupției și necesitatea combaterii acestui fenomen răspândit în Republica Moldova, dar și circumstanțele personale ale lui Sergiu Moga. Acesta a cooperat pe parcursul urmăririi penale, a recunoscut fapta și în instanța de recurs, și are un copil în întreținere. Acest proces durează de mai mult de șase ani, iar pe perioada urmăririi penale Moga s-a aflat o anumită perioadă în arest preventiv. În aceste condiții, instanța aplică pedeapsa de cinci ani de închisoare, durata minimă prevăzută de lege. Această pedeapsă urmează a fi executată în penitenciar semiînchis. În temeiul art. 88 alin. (3) Cod penal, din această pedeapsă dată se va deduce perioada în care condamnatul s-a aflat în stare de arest preventiv – de la 20 mai 2019 până la 27 iunie 2019 – și în arest la domiciliu – de la 27 iunie 2019 până la 12 iulie 2019. Având în vedere conduita inculpatului în instanța de recurs și personalitatea acestuia, în temeiul art. 90 Cod

penal, instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind un termen de probațiune de trei ani. În perioada de probațiune, Sergiu Moga se va conforma obligației prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal.

83. Art. 324 alin. (2) Cod penal se mai pedepsește cu două pedepse complementare obligatorii, amenda și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate. Având în vedere aplicarea pedepsei cu închisoarea cu o durată minimă prevăzută de lege și suspendarea executării acestei pedepse, completul consideră justificat de a aplica pedeapsa maximă cu amenda prevăzută de lege la ziua comiterii faptei - 8.000 de unități convenționale, ceea ce reprezintă 400.000 de lei. La aplicarea amenzii maxime instanța a luat în calcul și nerecunoașterea vinovăției de către condamnat în prima instanță și în instanța de apel, comportamentul lui la comiterea infracțiunii, coordonarea de către acesta a procesului de primire a banilor (a se vedea para. 18), precum și necesitatea de combatere convingătoare a fenomenului corupției. Completul de asemenea notează că mărimea amenzii aplicate reprezintă amenda minimă prevăzută de lege la ziua de astăzi pentru aceeași infracțiune.

84. Procurorul a solicitat aplicarea unei amenzi de 6.500 de unități convenționale, adică o amendă mai mică decât cea aplicată. Curtea Supremă de Justiție a explicat anterior că doar instanța de judecată este responsabilă de individualizarea pedepsei, independent de pedeapsa solicitată de procuror, și că aplicarea unei pedepse mai aspre nu afectează în sine dreptul la apărare (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 120; încheierea nr. [1ra-1234/2023](#), § 18).

85. În ceea ce privește privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate, având în vedere pedepsele de mai sus și vârsta lui Sergiu Moga, instanța îl privează pe acesta de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de opt ani.

86. Sergiu Moga a recunoscut în instanța de recurs că el a primit cel puțin 3.000 de lei din cei 11.000 de lei transmiși de Borzin. Din acest motiv, instanța dispune confiscarea de la Sergiu Moga a sumei de 3.000 de lei în temeiul art. 106 alin. (2) pct. b) Cod penal.

87. Acest recurs a fost admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod penal. Având în vedere gravitatea deosebită și numărul erorilor admise de către judecătorii care au examinat prezenta cauză în instanța de fond și de apel, în temeiul art. 435 alin. (6) Cod de procedură penală, completul consideră necesar de a emite o încheiere interlocutorie prin care sesizează Inspekția Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

88. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de procurorul Cătălin Scutelnic și:

a) casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2024 și sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 02 noiembrie 2022;

b) rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care Sergiu Andrei Moga se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit.

c) Cod penal și i se aplică următoarea pedeapsă:

i. 5 (cinci) ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani. Termenul de probațiune se calculează de la data pronunțării prezentei decizii. Pe durata termenului de probațiune, supravegherea lui Sergiu Moga revine Biroului de probațiune de la locul său de trai, iar condamnatul are obligația prevăzută de art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal;

ii. amendă în mărime de 8.000 (opt mii) de unități convenționale, echivalentul a 400.000 (patru sute de mii) de lei;

iii. privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 8 (opt) ani.

c) confiscă de la Sergiu Moga suma de 3.000 de lei, reprezentând rezultatul infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea